

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/54/2017
Identifikačné číslo spisu: 1012211070
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1012211070.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Mesto Liptovský Hrádok, so sídlom Hviezdoslavova 170, Liptovský Hrádok, právne zastúpený: JUDr. Juraj Hatvany, advokát so sídlom Gorkého 5, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľ. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21201292/O 01 zo dňa 19. septembra 2012, konajúc o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/2506/2012-290 zo dňa 8. decembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a.
- II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/2506/2012-290 zo dňa 8. decembra 2016 z a m i e t a .
- III. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 1S/2506/2012-290 zo dňa 08.12.2016 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21201292/O 01 zo dňa 19.09.2012. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania ich náhradu nepriznal. Žalobcovi zároveň s poukazom na § 11 ods. 3 veta tretia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vrátil krátený súdny poplatok vo výške 63,30 €.

2. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručенou súdu krajskému súdu dňa 23.11.2012 domáhal preskúmania zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21201292/O 01 zo dňa 19.09.2012, na základe ktorej žalovaný v zmysle administratívnej kontroly verejného obstarávania vyčíslil hodnotu nezrovnalosti uplatnením 10% korekcie z celkovej hodnoty zákazky vo výške 67 392,25 € v zmysle usmernenia o určení finančných správ, ktoré je potrebné uplatňovať na

výdavky spolufinancované zo štrukturálnych fondov a kohézneho fondu pri nedodržaní pravidiel o verejnom obstarávaní COCOF 07/0037/2-EN. Dňa 09.03.2009 bola medzi žalobcom ako prijímateľom nenávratného finančného príspevku a žalovaným, ako poskytovateľom uzatvorená zmluva podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej aj „zákon č. 528/2008 Z.z.“) a v zmysle § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 523/2004 Z.z.“) č. 010/4.2.MP/2009. V nadväznosti na zmluvu o NFP žalobca vyhlásil verejné obstarávanie uverejnením oznámenia v Úradnom vestníku EÚ/S č. 320761-2008 dňa 11.12.2008 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 239/2008 zo dňa 10.12.2008 pod č. 05775-MST. Na základe výsledkov verejného obstarávania uzatvoril zmluvu na kúpu tovarov s úspešným uchádzačom dňa 30.04.2009. Žalobcovi bola vyplatená zo strany žalovaného plná výška nenávratného finančného príspevku. Dňa 3.7.2012, bol žalobcovi doručený list žalovaného č. 430/2012-5.3., v zmysle ktorého záznamom spätnej kontroly overenia verejného obstarávania vo vzťahu k predmetnej zákazke pre účely verejného obstarávania a vyplácania platieb, budú uznávané za oprávnené výdavky vo výške zníženej o korekciu 10% hodnoty zákazky (vo výške 67 392,25 €). Na základe stanoviska k zisteniam tak, ako sú uvedené v zázname z AK, žalovaný listom č. 430/2012-5.3/48710/2012 zaslal žalobcovi Správu o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov. Žalobca tieto považoval za nezákonné, nakoľko vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a z nesprávneho právneho posúdenia.

3. Z obsahu spisového materiálu mal krajský súd za preukázané, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti opatrenia, na základe ktorého žalovaný v zmysle administratívnej kontroly verejného obstarávania zo dňa 27.06.2012 vyčíslil žalobcovi hodnotu nezrovnalosti s uplatnením korekcie 10% z celkovej hodnoty zákazky vo výške 67 392,25 €. Súčasťou správy je aj list žalovaného č. 430/2012-5.3 zo dňa 19.09.2012, z ktorého vyplýva, že žalobca je povinný uhradiť finančné prostriedky do 50 dní od doručenia Žiadosti.

4. Podľa názoru krajského súdu administratívnu kontrolu postupu zadávania zákazky na poskytnutie služby po uzavretí zmluvy na predmet zákazky nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní. Krajský súd mal za to, že výsledné materiály z vykonanej kontroly a postup pri ich vypracovaní nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva v Správnom súdnom poriadku, keďže nie sú rozhodnutím správneho orgánu v zmysle tohto právneho predpisu. Kontrola postupu zadávania zákazky predstavuje jednu z dohľadových kompetencií žalovaného.

5. Poukazujúc na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp.zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012 a sp.zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 08.06.2016) dospel krajský súd k záveru, že Správa a Zápisnica ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože nepredstavujú zásah do práva, či právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Správu o výsledku kontroly je možné považovať podľa názoru krajského súdu len za akýsi výstup z kontroly, ktorý sa nemohol nijako dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach. Preto súdnemu prieskumu v správnom súdnictve nepodlieha. Je nesporné, že v správe absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť u žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správou ani žiadosťou nebol žalobca zaviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide len o písomnosť s informatívnym charakterom. Z obsahu administratívneho spisu je okrem iného nesporné, že ku dňu podania žaloby nedošlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia, resp. správneho rozhodnutia o vrátení finančných prostriedkov. S ohľadom na uvedený záver sa krajský súd nezaoberal námietkami žalobcu o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v Správe, pretože tieto je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, ak boli, resp. budú na základe Správy vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu. Na základe uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že neboli naplnené všetky podmienky na preskúmanie rozhodnutia v rámci správneho súdnictva a preto

podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. žalobu odmietol.

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca - sťažovateľ z dôvodov uvedených v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g/, h/, i/ a j/ S.s.p. kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nesprávne právne posúdenie veci vzhľadom na sťažovateľ v tom, že krajský súd nesprávne právne posúdil otázku preskúmateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, resp. opatrenia podľa S.s.p.. Následne sa krajský súd predmetom žaloby nezaoberal a zákonnosť Správy o zistenej nezrovnalosti neskúmal, nakoľko dospel k záveru, že táto podľa svojej úvahy je zo súdneho prieskumu vylúčená. Týmto sa krajský súd zároveň odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe a nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v tej istej veci v zrušujúcom rozhodnutí najvyššieho súdu.

7. Sťažovateľ mal za to, že v danom prípade sú splnené všetky podmienky vyžadované Správnym súdnym poriadkom pre preskúmanie Správy o zistenej nezrovnalosti, nakoľko táto má povahu opatrenia správneho orgánu podliehajúceho súdnemu prieskumu podľa Správneho súdneho poriadku, nejedná sa o opatrenie predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy a jednoznačne ňou môžu byť dotknuté práva a právom chránené záujmy sťažovateľa. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5SŽf/31/2011, v ktorom najvyšší súd uviedol, že výnimky z aplikácie Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 2), i keď sú ustanovené zákonom, nie je možné vykladať extenzívne, ale treba k nim pristupovať reštriktívne. Zdôraznil, že individuálny správny akt (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 354/08) je charakterizovaný tým, že je adresovaný konkrétnemu subjektu práva a vzťahuje sa na konkrétne určený skutkový stav. Orgán verejnej moci, ktorý je v rámci svojej ústavou alebo zákonom zverenej právomoci oprávnený vydávať individuálne správne akty, rozhoduje o individuálnych právach a povinnostiach konkrétne určených fyzických alebo právnických osôb. Tieto musia byť priamo v tomto akte identifikované v takom rozsahu, aby neboli zameniteľné s inými osobami, ktorých právne postavenie nie je týmto individuálnym správnym aktom dotknuté. Individuálne správne akty nie sú výsledkom právotvorného procesu, ale výsledkom procesu aplikácie práva na konkrétnu osobu a konkrétny skutkový stav. Správa o zistenej nezrovnalosti má charakter individuálneho správneho aktu, pretože je adresovaná konkrétnemu subjektu - sťažovateľovi, vzťahuje sa na konkrétne určený skutkový stav (zistenie nezrovnalosti) a rozhoduje o individuálnych právach a povinnostiach konkrétne určených osôb - sťažovateľa (určuje výšku finančnej opravy a ukladá sťažovateľovi povinnosť vrátenia časti finančného príspevku).

8. Sťažovateľ nesúhlasil s konštatovaním krajského súdu, že Správou o zistenej nezrovnalosti nedošlo k zásahu do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa, že sa jedná len o akýsi výstup kontroly, ktorý sa nemohol nijako dotknúť právneho postavenia sťažovateľa a spôsobiť mu značnú ujmu na jeho právach. Vydaním Správy o zistenej nezrovnalosti bol sťažovateľ jednoznačne dotknutý na svojom práve vyplývajúcom mu predovšetkým zo Zákona o pomoci a podpore, pretože na základe doručeného opatrenia mu bola uložená povinnosť vrátiť poskytnutý nenávratný príspevok vo výške uplatnenej finančnej opravy, napriek skutočnosti, že takéto opatrenie a dôvody na jeho vydanie nemajú oporu v zákone. Sťažovateľ odmietol, že by sa v prípade Správy o zistenej nezrovnalosti mohlo jednať len o „písomnosť s informatívnym charakterom“ ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Správa vymedzuje konkrétnu povinnosť prijímateľa (povinnosť na zaplatenie určitej sumy) a lehotu, v ktorej má dôjsť k jej splneniu. Nesplnenie povinnosti vrátiť sumu vyčíslennej korekcie na základe správy o zistenej nezrovnalosti v určenej lehote je v zmysle Zákona o pomoci a podpore postihnuté sankciou vo forme zvýšenia sumy, ktorú je prijímateľ povinný vrátiť na 1,5 násobok pôvodne uloženej korekcie, maximálne 100 % poskytnutého príspevku na predmet zákazky. Toto následné rozhodnutie je samostatným rozhodnutím, ktorým riadiaci orgán rozhoduje o zvýšení percenta korekcie, ku ktorej uloženiu však už došlo, a to na základe správy o zistenej nezrovnalosti. Prijatím nenávratnej finančnej pomoci sa predmetné finančné prostriedky stali súčasťou majetku sťažovateľa, ktorý ich použil na financovanie svojich potrieb v súlade so schváleným Projektom. Preto rozhodnutím, ktorým žalovaný v rozpore s so zákonom ukladá sťažovateľovi povinnosť časť poskytnutých prostriedkov vrátiť, môžu byť práva a právom chránené záujmy sťažovateľa priamo dotknuté.

9. Ďalej poukázal na to, že v prípade správy o zistenej nezrovnalosti sa jedná o opatrenie a nie rozhodnutie, ako doslovne uvádza § 14 ods. 18 Zákona o pomoci a podpore. Napriek tomu, že toto ustanovenie stanovuje, že „rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné súdom“, pričom v poznámke pod čiarou odkazuje na už zrušený Občiansky súdny poriadok, sťažovateľ vyslovil názor, že v tomto prípade je potrebné prikloniť sa k výkladu, ktorý umožní správnym súdom konať v tomto smere. Podľa sťažovateľa logický výklad tohto zákonného ustanovenia by smeroval k zúženému poňatiu odkazu na „túto časť zákona“ v zmysle daného ustanovenia § 14, nie celej druhej časti zákona zahŕňajúc ustanovenia počnúc § 12 a končiac § 33 zákona. Mal za to, že zákonodarca predmetnou slovnou formuláciou nemal v úmysle vylúčiť všetky rozhodnutia/opatrenia vydané na základe tohto zákona podľa druhej časti zo súdneho prieskumu. Taktiež zdôraznil, že z dôvodovej správy k Zákona o pomoci a podpore jednoznačne vyplýva, že úmyslom a účelom ustanovenia § 14 ods. 18 zákona nebolo vylúčiť zo súdneho prieskumu všetky výsledky konaní a postupov podľa tohto zákona, nie je v zmysle výkladu zákona súladného s Ústavou SR namieste odvolávať sa na predchádzajúce súdne rozhodnutia, ktoré pri právnom posúdení odbornej právnej otázky túto závažnú skutočnosť opomenuli.

10. Záverom sťažovateľ s poukazom na § 447 ods. 1 S.s.p. navrhol priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, ktorý návrh odôvodnil záujmom zabrániť žalovanému pokračovať v postupe podľa Zákona o pomoci a podpore v spojení so zákonom č. 523/2004 Z.z.. Mal za to, že následné kroky v rámci postupu vysporiadania finančných vzťahov zo Zákona o pomoci a podpore by poškodili sťažovateľa a viedli k uloženiu ďalších povinností, ktorých legitimita by bola spochybniteľná do skončenia konania o kasačnej sťažnosti, prípadne do skončenia opätovne otvoreného konania o správnej žalobe sťažovateľa na krajskom súde. Okrem ujmy, ktorá sťažovateľovi hrozí, v dôsledku uloženia povinnosti vrátiť žalovanému časť NFP vo výške 67 392, 25 € je sťažovateľ vystavený ďalšiemu riziku spojenému s nárastom výšky korekcie v dôsledku nedodržania lehoty určenej v Správe o zistenej nezrovnalosti vo výške 33 696 € a s ďalšími korekciami za porušenie finančnej disciplíny. Predmetné platby by viedli k enormnému zaťaženiu rozpočtu sťažovateľa, čo by sa s istotou odrazilo v negatívnych dôsledkoch na financovaní správy mesta, zabezpečení verejných služieb a plánovaného rozvoja mesta s dopadom na celý región.

11. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný podaním doručeným krajskému súdu dňa 24.03.2017. K jednotlivým námietkam v kasačnej sťažnosti uviedol, že právnym základom vzťahu medzi sťažovateľom a žalovaným a s tým súvisiacim uplatnením predmetnej korekcie bola Zmluva o NFP. Predmetom Zmluvy o NFP bola úprava zmluvných podmienok, práv a povinností medzi zmluvnými stranami pri poskytnutí NFP zo strany žalovaného sťažovateľovi na realizáciu aktivít projektu: Projekt materiálového zhodnotenia biologicky rozložiteľného odpadu formou aeróbnej fermentácie, kód ITMS: 24140110043, miesto realizácie projektu: Liptovský Hrádok. V zmysle uzavretej Zmluvy o NFP vyplatil žalovaný celú dohodnutú výšku NFP sťažovateľovi. Uzatvorením Zmluvy o NFP, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli v prílohe č. 1 VZP, ktorú sťažovateľ podpísal bez akýchkoľvek výhrad a vyjadril tým súhlas s jej znením, bol sťažovateľ uzrozumený o všetkých skutočnostiach súvisiacich s poskytnutím NFP, t.j. o všetkých právach a povinnostiach tak sťažovateľa, ako aj žalovaného, pričom sa sťažovateľ v zmysle čl. 3 ods. 3.3 Zmluvy o NFP zaviazal použiť NFP výlučne na úhradu celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu a za splnenia podmienok stanovených Zmluvou o NFP. Sťažovateľ svojím podpisom Zmluvy o NFP vzal na vedomie okrem iného aj znenie čl. 3 ods. 3.7. Zmluvy o NFP, v zmysle ktorého prijímateľ berie na vedomie, že NFP a to aj každá jeho časť je finančným prostriedkom vyplateným zo štátneho rozpočtu SR. Na kontrolu a audit použitia týchto finančných prostriedkov a vymáhania ich neoprávneného použitia alebo zadržania sa vzťahuje režim upravený v právnych predpisoch EÚ a SR. Prijímateľ súčasne vzal na vedomie, že podpisom Zmluvy o NFP je povinný dodržiavať Systém finančného riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007-2013. Zároveň podľa čl. 2 ods. 26 VZP činnosťou poskytovateľa nie je dotknutá výlučná a konečná zodpovednosť prijímateľa ako verejného obstarávateľa, obstarávateľa alebo osoby podľa § 7 zákona č. 25/2006 Z.z. za vykonanie verejného obstarávania pri dodržaní všeobecne záväzných právnych predpisov SR a EÚ, základných princípov verejného obstarávania a zmluvy o poskytnutí NFP. Podľa čl. 10 ods. 1 písm. d/ VZP je prijímateľ povinný, ak to určí poskytovateľ, vrátiť NFP alebo jeho časť, ak prijímateľ porušil ustanovenia právnych predpisov SR alebo EÚ alebo povinnosti tejto zmluvy, a

toto porušenie znamená nezrovnalosť podľa článku 2 ods. 7 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 a nejde o porušenie finančnej disciplíny podľa ods. 1 písm. c/ tohto článku VZP alebo o zmluvnú pokutu podľa odseku 13 tohto článku VZP, vzhľadom k skutočnosti, že spôsobenie nezrovnalosti zo strany prijímateľa sa považuje za také porušenie podmienok poskytnutia NFP, s ktorým sa spája povinnosť vrátenia NFP alebo jeho časti. Podľa čl. 10 ods. 1 písm. e/ VZP je prijímateľ povinný vrátiť NFP alebo jeho časť, ak prijímateľ porušil pravidlá a postupy verejného obstarávania. Z vyššie uvedených ustanovení Zmluvy o NFP vyplýva jednoznačný a nesporný záver, že sťažovateľ mal vedomosť o tom, že žalovaný je oprávnený v prípade porušenia povinností ustanovených Zmluvou o NFP alebo v prípade porušenia ustanovenia právnych predpisov SR a EÚ zo strany sťažovateľa, vykonať finančnú opravu a požadovať vrátenie poskytnutého NFP.

12. Ďalej zdôraznil, že celý proces poskytovania NFP, nakoľko sa NFP poskytuje zo zdrojov Európskej únie a štátneho rozpočtu, je prísne formalizovaný a podlieha kontrole na viacerých úrovniach. Celý proces administratívnej kontroly verejného obstarávania sa uskutočnil na pokyn Európskej komisie a súčasne bol celý priebeh spätnej kontroly verejného obstarávania preverený Ministerstvom financií Slovenskej republiky ako orgánom auditu a výsledky boli zaslané na následné ďalšie overenie oprávneným zástupcom Európskej komisie, ktorí potvrdili správnosť vykonanej kontroly. Žalovaný taktiež vyslovil nesúhlas s argumentáciou sťažovateľa, že v prípade nedobrovoľného zaplatenia žalovaný začne konanie o uložení 1,5-násobku sumy uvedenej vo výzve. Sťažovateľ opomenul, že v prípade nedobrovoľného uhradenia sumy stanovenej vo výzve, žalovaný v postavení riadiaceho orgánu oznámi v zmysle § 27a ods. 2 zákona o pomoci a podpore podnet ÚVO ako príslušnému orgánu. Až následne, ak bolo na základe podnetu zistené zo strany ÚVO porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, je žalovaný oprávnený začať konanie podľa § 27a ods. 3 zákona o pomoci a podpore. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie sťažovateľa o tom, že Správa o zistenej nezrovnalosti je rozhodnutím, na základe ktorého žalovaný uložil vyčíslenú korekciu a na základe ktorej začne konanie podľa § 27a ods. 3 zákona o pomoci a podpore, je zavádzajúce, nakoľko až konštatovanie ÚVO o porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania oprávňuje žalovaného začať konanie o uložení 1,5-násobku. Žalovaný nerozporoval tvrdenie sťažovateľa, že finančné prostriedky poskytnuté v zmysle Zmluvy o NFP sa stali súčasťou majetku sťažovateľa, uvedené však nijakým spôsobom nevyklučuje, resp. nespochybňuje povinnosť sťažovateľa ako prijímateľa NFP dodržiavať povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o NFP a súvisiacich právnych predpisov SR a EÚ. Žalovaný takýmto postupom (vypracovaním Správy o zistenej nezrovnalosti v zmysle uzatvorenej Zmluvy o NFP a príslušných právnych predpisov SR a EÚ) nezasahuje do vlastníckeho práva sťažovateľa. Sťažovateľ namietal porušenie zásady právnej istoty opomínajúc pritom, že uvedený právny vzťah sa riadi príslušnými právnymi predpismi SR a EÚ ako aj Zmluvou o NFP, z ktorej jednoznačne vyplývajú pre prijímateľa NFP tak práva i povinnosti, ako aj konečná zodpovednosť prijímateľa ako verejného obstarávateľa, obstarávateľa alebo osoby podľa § 7 zákona o verejnom obstarávaní, čoho si musel byť sťažovateľ vedomý. Skutočnosť, že žalovaný poskytol sťažovateľovi NFP, nezbavuje sťažovateľa dodržiavať povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o NFP. Vo vzťahu k poukazu sťažovateľa na dôvodovú správu k zákonu o pomoci a podpore žalovaný uviedol, že dôvodová správa nie je záväznou časťou právneho predpisu, pričom spravidla nereflektuje na všetky skutočnosti upravené v paragrafovom znení. Tento fakt podporuje aj skutočnosť, že v prípade zmeny paragrafového znenia právneho predpisu v rámci prerokovania a následného schválenia pozmeňujúcich návrhov ku konkrétnemu právnemu predpisu v Národnej rade Slovenskej republiky sa následne dôvodová správa už neaktualizuje a zostáva v pôvodnom znení. Uvedené potvrdzuje aj časť dôvodovej správy k § 14 Zákona o pomoci a podpore, ktorý podporne objasňuje a vysvetľuje len niektoré skutočnosti upravené v § 4 Zákona o pomoci a podpore.

13. Žalovaný opakovane uviedol, že pri vydaní Správy o zistenej nezrovnalosti postupoval v súlade s § 27a Zákona o pomoci a podpore. Podľa § 27a ods. 1 Zákona o pomoci a podpore, ak riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že riadiaci orgán pri tomto postupe vyzýva prijímateľa na dobrovoľné vrátenie poskytnutého NFP a stanovuje predpoklady, t.j. tento postup aplikuje riadiaci orgán, ak zistí porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania. Vrátenie poskytnutého NFP v prípade porušenia pravidiel a postupov verejného

obstarávania vyplýva pre sťažovateľa priamo z čl. 10 ods. 1 písm. d/ VZP, podľa ktorých „je prijímateľ povinný, ak to určí poskytovateľ, vrátiť NFP alebo jeho časť ak prijímateľ porušil ustanovenia právnych predpisov SR alebo EÚ alebo povinnosti tejto zmluvy, a toto porušenie znamená nezrovnalosť podľa článku 2 ods. 7 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 a nejde o porušenie finančnej disciplíny podľa ods. 1 písm. c/ tohto článku VZP alebo o zmluvnú pokutu podľa odseku 13 tohto článku VZP, vzhľadom k skutočnosti, že spôsobenie nezrovnalosti zo strany prijímateľa sa považuje za také porušenie podmienok poskytnutia NFP, s ktorým sa spája povinnosť vrátenia NFP alebo jeho časti, ...“ a v čl. 10 ods. 1 písm. e/ VZP, v zmysle ktorých „je prijímateľ povinný vrátiť NFP alebo jeho časť, ak prijímateľ porušil pravidlá a postupy verejného obstarávania ...“. Aj s ohľadom na vyššie uvedené sa nie je možné stotožniť s tvrdením sťažovateľa ohľadne porušenia princípu zákonnosti a princípu právnej istoty postupom žalovaného. Podľa § 24 ods. 1 zákona o pomoci a podpore je prijímateľ povinný vrátiť príspevok alebo jeho časť podľa osobitného predpisu za podmienok a spôsobom uvedeným v zmluve alebo v rozhodnutí o schválení žiadosti podľa § 12 ods. 1. Z uvedeného je nad všetku pochybnosť zrejmé, že ak žalovaný ako riadiaci orgán sťažovateľa vyzval na dobrovoľné vrátenie poskytnutého finančného príspevku, nejde o individuálny správny akt orgánu verejnej moci v oblasti verejnej správy, ale ide predovšetkým o výkon práv a povinností vyplývajúcich z uzavretej zmluvy o NFP, ktorý nepodlieha súdnemu prieskumu podľa Správneho súdneho poriadku.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedených v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (§ 453 ods. 1 a 2 S.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná a bolo potrebné ju zamietnuť.

15. Najvyšší súd z obsahu spisového materiálu zistil, že medzi sťažovateľom ako prijímateľom nenávratného finančného príspevku a žalovaným ako poskytovateľom nenávratného finančného príspevku bola v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. a v zmysle § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z.z. uzavretá dňa 09.03.2009 zmluva č. 010/4.2MP/2009 o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (Zmluva o NFP), ktorej predmetom je úprava zmluvných podmienok, práv a povinností pri poskytovaní nenávratného finančného príspevku prijímateľovi - sťažovateľovi na realizáciu aktivít projektu - Projekt materiálového zhodnotenia biologicky rozložiteľného odpadu formou aeróbnej fermentácie. Sťažovateľ v nadväznosti na Zmluvu o NFP vyhlásil verejné obstarávanie uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v Úradnom vestníku EÚ/S č.320761-2008 dňa 11.12.2008 a taktiež vo Vestníku verejného obstarávania č. 239/2008 zo dňa 10.12.2008 pod č. 05775-MST na predmet zákazky s názvom - Projekt materiálového zhodnotenia biologicky rozložiteľného odpadu formou aeróbnej fermentácie, nákup tovarov, predpokladaná hodnota zákazky bez DPH 16 800 000,- Sk. Na základe výsledkov verejného obstarávania sťažovateľ uzatvoril zmluvu na kúpu tovarov s úspešným uchádzačom dňa 30.04.2009. Sťažovateľovi bola vyplatená zo strany žalovaného na základe Zmluvy o NFP plná výška nenávratného finančného príspevku. Dňa 03.07.2012 bol sťažovateľovi doručený list žalovaného č. 430/2012-5.3, záznam č. 32 666/2012 zo dňa 27.06.2012, ktorým žalovaný oznámil sťažovateľovi, že na základe výsledkov spätnej kontroly overenia verejného obstarávania vo vzťahu k predmetnej zákazke pre účely vyplácania platieb na projekt budú uznávané za oprávnené len výdavky vo výške zníženej o navrhovanú korekciu 10% hodnoty zákazky, t.j. vo výške 67 392,25 €. Prílohou tohto listu bol záznam z administratívnej kontroly verejného obstarávania vykonanej v období od 03.12.2011 až 22.12.2011. Následne sťažovateľ po oboznámení sa s obsahom záznamu listom č. 2012/00093, záznam č. 2012/003670 zo dňa 10.07.2012 zaslal svoje stanovisko k zisteniam spätnej kontroly overenia verejného obstarávania. Na základe tohto stanoviska žalovaný listom č. 430/2012-5.3, 48710/2012 zo dňa 19.09.2012, doručeným sťažovateľovi dňa 24.09.2012 zaslal sťažovateľovi Správu o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov, ktorými sťažovateľovi oznámil, že trvá na svojich zisteniach a navrhnuť korekciu 10 % a vyzval sťažovateľa na vrátenie prostriedkov do 50 dní od doručenia Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov.

16. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S.s.p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v

ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 7 S.s.p. správne sudy nepreskúmajú

- a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,
- b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,
- c) všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,
- d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,
- e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,
- f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,
- g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,
- h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

19. Podľa § 98 ods. 1 S.s.p. správny súd uznesením odmietne žalobu, ak

- a) tej istej veci už bolo správnym súdom právoplatne rozhodnuté,
- b) tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné konanie,
- c) bola podaná predčasne a lehota na jej podanie v čase rozhodovania správneho súdu ešte nezačala plynúť,
- d) bola podaná oneskorene,
- e) bola podaná zjavne neoprávnenou osobou,
- f) žalobca nebol pri jej podaní zastúpený podľa § 49 ods. 1 alebo § 50,
- g) je neprípustná,
- h) tak ustanoví tento zákon.

20. Podľa § 1 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov EÚ tento zákon upravuje v oblasti systému riadenia a kontroly prostriedkov poskytovaných z fondov Európskej únie a prostriedkov štátneho rozpočtu určených na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie (ďalej len „pomoc“) a prostriedkov poskytovaných z fondov Európskej únie a prostriedkov štátneho rozpočtu určených na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie (ďalej len „podpora“) pre programové obdobie 2007 - 2013 a poskytovanie podpory podľa osobitného predpisu) a v oblasti ochrany finančných záujmov Európskej únie (ďalej len „ochrana finančných záujmov“).

a) postavenie a právomoc

1. vlády Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“),
2. ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy,
3. samosprávnych krajov,

b) práva a povinnosti

1. prijímateľa,
2. žiadateľa; žiadateľom je na účely tohto zákona osoba, ktorá žiada o poskytnutie pomoci alebo podpory do uzavretia zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len „zmluva“) s riadiacim orgánom alebo do rozhodnutia o schválení žiadosti podľa § 12 ods. 1, alebo do rozhodnutia orgánu podľa osobitného predpisu,
3. partnera; partnerom je na účely tohto zákona osoba, ktorá sa spolupodieľa na príprave projektu so žiadateľom a ktorá sa spolupodieľa na realizácii projektu s prijímateľom podľa zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka; v rámci operačného programu Cezhraničná spolupráca Slovenská republika - Česká republika je partnerom prijímateľ okrem vedúceho prijímateľa,
4. inej osoby,

c) konanie o žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku,

d) kontrolu projektu.

21. Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 528/2008 Z.z. na účely tohto zákona sú systémom riadenia a kontroly postupy a činnosti súvisiace s poskytovaním pomoci a podpory a ktorý zahŕňa systém riadenia, systém finančného riadenia a systém vládneho auditu.

22. Podľa § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z.z. rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné súdom.

23. Podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z.z.

(1) Ak riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

(2) Ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 1, riadiaci orgán oznámi podnet orgánu podľa osobitného predpisu.

(3) Ak bolo na základe podnetu podľa odseku 2 zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 1, najviac však 100% poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky, ak

a. bola právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, alebo

b. bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa písmena.

(4) Ak bola na základe podnetu podľa osobitného predpisu právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, alebo ak bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa odseku 3 písm. a/, a ak riadiaci orgán nepostupoval podľa odsekov 1 až 3, riadiaci orgán môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky; ustanovenie § 28 ods. 8 sa nepoužije.

(5) Ak prijímateľ nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 4, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 4, najviac však 100% poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

(6) Orgán podľa osobitného predpisu je povinný do 15 dní od prerokovania protokolu alebo od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia informovať riadiaci orgán o prerokovanom protokole, ktorý obsahuje preukázané kontrolné zistenia o porušení postupov a pravidiel verejného obstarávania a o rozhodnutí, ktorým sa právoplatne uložila pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania.

(7) Na konanie podľa odsekov 3 a 5 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

(8) Vrátený príspevok alebo jeho časť je príjmom štátneho rozpočtu okrem prostriedkov Európskej únie,

ktoré sa odvádzajú na osobitný účet ministerstva financií vedený v Štátnej pokladnici.

24. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie uznesenia krajského súdu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania kasačný súd skúmal aj povahu napadnutej Správy o zistenej nezrovnalosti resp. Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov.

25. Rozsah preskúmvacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

26. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

27. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomoci pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmvajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmvajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 S.s.p.. Predmetné ustanovenie v písmene a/ až h/ obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

28. Najvyšší súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona č. 528/2008 Z.z., keďže predmetom preskúmvanej veci je eventuálne vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov.

29. Najvyšší súd dáva do pozornosti citované ustanovenie § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z.z., z ktorého jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na ustanovenie § 7 písm. h/ S.s.p.. Kasačný súd ďalej uvádza nasledovné dôvody:

30. Najvyšší súd sa v tomto smere stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že Správa o zistenej nezrovnalosti resp. Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sami o sebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na predčasnosť podania žaloby v čase vypracovania a odoslania správy a žiadosti, pretože ku dňu podania žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z. Povinnosť sťažovateľa vrátiť finančné prostriedky vznikne až na základe tohto právoplatného rozhodnutia, ktoré už bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa a až vtedy bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

31. Predmetnú Správu a Žiadosť je možné považovať podľa názoru senátu najvyššieho súdu za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a citovaného zákona. Kasačný súd zdôrazňuje, že v prípade, ak na základe podanej žiadosti sťažovateľ nevráti poskytnuté finančné prostriedky, následne žalovaný v zmysle zákona začne správne konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom a ktoré bude aj materiálne vykonateľné. Rovnako vo vzťahu k prípadnej povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzve, ktorú môže uložiť iba

žalovaný vydaním rozhodnutia a až toto rozhodnutie môže byť následne preskúmané, či nezasiahlo do práv sťažovateľa.

32. Uvedený záver je podporený aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp.zn. 1Sžf/87/2015 zo dňa 14. februára 2017, sp.zn. 1Sžf/95/2015 zo dňa 14. februára 2017, sp.zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 8. júna 2016). Rozhodnutie NS SR pod sp.zn. 1Sžf/87/2015 bolo aj publikované v Zbierke stanovísk súdnych rozhodnutí NS SR č. 6/2018 pod. č. 57/2018 s právnou vetou „V prípade, že správny orgán vydal napadnutý úradný list vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskej únie v znení neskorších prepisov, nemohol správny orgán zároveň uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, nakoľko tu absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci. Ide totiž len o výzvu na dobrovoľné plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (iba tvrdených) skutočností“.

33. Na základe všetkých vyššie citovaných zákonných ustanovení a právnych argumentov dospel kasačný súd k záveru, že Správa o zistenej nezrovnalosti, resp. Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov nespadájú do právomoci súdov, resp. nie sú preskúmateľné súdom.

34. Sťažovateľ sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd rozhodol, že kasačnej sťažnosti neprizná odkladný účinok vzhľadom na to, že správa ani žiadosť nie sú spôsobilé spôsobiť sťažovateľke závažnú ujmu, nakoľko nemôžu zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov tak, ako už vyššie konštatoval kasačný súd. Vo svetle uvedeného kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 S.s.p. v spojení s ustanovením § 188 S.s.p. zamietol.

35. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde v dôsledku čoho krajský súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 168 S.s.p.).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.